180
4

hasan hüseyin
BÜTÜN ŞİİRLERİ 4

temmuz bildirisi

BİLGİ YAYINEVİ

HASAN HÜSEYİN temmuz bildirisi

BİLGİ YAYINLARI : 180
HASAN HÜSEYİN BÜTÜN ŞİİRLERİ : 4

ISBN 975 - 494 - 102 - 5
93 06 Y. 0105 0544

Birinci Basım 1965
İkinci Basım 1974
Üçüncü Basım 1981
Dördüncü Basım 1984
Beşinci Basım 1989

Altıncı Basım
Mayıs 1993

BİLGİ YAYINEVİ
Meşrutiyet Cad. 46 / A
Telf. 431 81 22 - 434 12 71
434 49 98 434 49 99
Faks 431 77 58
06420 Yenişehir - Ankara

BİLGİ DAĞITIM
Babıâli Cad. 19 / 2
Telf 522 52 01 526 70 97
Faks 527 41 19
34360 Cağaloğlu İstanbul

HASAN HÜSEYİN

Bütün Şiirleri

4

TEMMUZ BİLDİRİSİ

BİLGİ YAYINEVİ

kapak düzeni : fahri karagözoğlu

HASAN HÜSEYİN'in yayımlanmış yapıtları

şiir :

kavel (1963 yeditepe şiir armağanı, 6. basım)
temmuz bildirisi (6. basım)
kızılırmak (9. basım)
kızılkuğu – şiirin uyanışı (trt – 1970 kitap başarı ödülü, 5. basım)
ağlasun ayşafağı (4. basım, yapıtın tümü)
oğlak (5. basım)
acıyı bal eyledik (10. basım)
kelepçemin karasında bir ak güvercin (5. basım)
koçero vatan şiiri (3. basım)
haziranda ölmek zor (5. basım)
filizkıran fırtınası (1981 ö. f. toprak ve nevzat üstün şiir ödülleri, 4. basım)
acılara tutunmak (4. basım)
ışıklarla oynamayın (3. basım)
kandan kına yakılmaz (5. basım)
tohumlar tuz içinde

öykü

öhhööööl
made in turkey (2. basım)
bıyıklar konuşuyor (2. basım)

gezi :

bağdat basra yollarında

çalışma :

kalmasın ellerim sizlerden uzak (bedrettin cömert'in şiirleri, 1979)
eleştiriye beş kala (bedrettin cömert'in eleştiri yazıları, 1981)

çocuk kitapları

1) eşeğin gözyaşları, 2) aşıcı baba, 3) ormanın öcü, 4) ressamın bıldırcınları, 5) becerikli çocuğun düşleri.

dizgi faruk kaya
tel 230 85 76
baskı cantekin matbaacılık yayıncılık ticaret ltd. şti.
tel 433 30 84 – 435 83 56

İÇİNDEKİLER

önsöz 7
masal kokusu 9
kirlileri yıkamak 11
hiroşima 17
davullu ninni 23
önce yönler yerlerine 27
birinci kaçış 29
ağustos şiiri 33
daraçı 39
azime'li temmuz bildirisi 1 41
oranlama 47
azime'li temmuz bildirisi 2 49
kuyu 58
zaman uğultusu 60
sivas sabahı 65
dinamit kahkahası 69
onüçüncü burçta delirmek 80
öteki yalnız 83
çırak ahmet 87
üçüncü cemre 91
bil ki bu senin 93
yeniden şaşmak güneşe 95
kaşları çatık mavi 99
koskoslu piramit 103

ÖNSÖZ

İlk basımı 1965'te yapılan *"Temmuz Bildirisi"*, bazı eleştiricilerin de belirttikleri gibi, *"Kavel"* ile *"Kızılırmak"* arasında bir geçittir.

Kitabın yeni bir basımının bugünedek yapılamamış olması, benim ihmalimin sonucudur.

Bu basıma desen koymuyorum. Sayfa düzeninde bazı değişiklikler yapmakla yetindim. Bir de bazı şiirlerde küçük düzeltmeler yapmak ve noktalamadan yararlanmak zorunda kaldım. Şiirlerin daha iyi anlaşılabilmesi ve kolay okunabilmesi için zorunluydu bu. Öyle sanıyorum ki, bu basım daha kusursuz ve doyurucu oldu.

Ankara, mart 1972

HASAN HÜSEYİN

MASAL KOKUSU

ben bu kapıları bir bir açarım açmasına ama kırarım
şehzâdelerle gitti ölü devin altın anahtarları
masallara dönük yüzlerinizde o hiç eksilmiyen kaygu
o donuk maviliği masal cennetlerinin
bırakın işte gözleriniz alın işte yumruklarınız
ama siz aptalsınız aptalsınız

birgün masallaşırsam görün işte cüceliğimi
aktıkça büyüyen sulardı benim şarkılarda aradıklarım
ben bu kapıları bir bir kırarım ama siz korkaksınız
daha çocuk bile değilsiniz siz
devler çizersiniz altın sarayların kapılarına
sonra durup ağlarsınız ağlarsınız

bu kan sizin kanınız, evet ama ya siz kimsiniz
neden böyle yorgunsunuz neden böyle aldatılmış
alıcıkuşlar döner ürpertili etlerinize
mumyaların gölgesinde piramitler dikersiniz
atı otsuz iti etsiz bırakıp gerçek saraylarda
sürülerle kaçarsınız kaçarsınız

aktıkça büyüyen sulardı benim şarkılarda aradıklarım

KİRLİLERİ YIKAMAK

çok ölürsünüz
karanlığı az kullanın – çok ölürsünüz
bu kirliler kokar birgün – çok ölürsünüz
ışıklarla oynamayın
ışıklarla oynamayın – çok ölürsünüz
çıkarın ellerinizi karadan
çıkarın güneşe yorgun yanlarınızı
vurun beni örneğin – kurtulun benden
yoksa
çok ölürsünüz

nerde bir kilit varsa orda bir çalmak
yâni çalmak diyorum, herhalde anlıyorsunuz
herhalde nisan mavilerinde bu kirli eller
yâni karabasanlı bu topalkoşma
alttan akar suların o büyük karanlığı
orda bir mısır güneşi durur çöllerde
getirir çölleri bir eski mısırlı güneş
olur resimlerde belki
deli bakışlarında belki
olur mısırlı uzaklığı bir eski uzun turunculardа –
[ama develik
ama çadırlı kıl beyliği, köpüren safkanlarda
yoksa biter birgün – çok ölürsünüz
bu azot bu oksijen bu yorgun develerlelik
yâni çalmak diyorum, herhalde anlıyorsunuz
herhalde dola dola birgün bu bardak
ey düşedönük doyumsuzluğu yeryüzü serüveninin
eski zaman eski şoselerden eski atlarla arabalarla
eski adamlar eski türkülerle eski şoselerden çekip
[giderler birgün
kalır saksılarda ölümsüzlük
eskir lokomotifler
silinir gölgesi jetlerin hititli kabartmalardan
biter birgün – çok ölürsünüz

birşeyler yapmak
yâni uzatmak günü
yâni unutmak bir öncekini
çiçek açmak meyva vermek doğurmak yâni
marşlara bulvarlara sabahlara doğurmak
elibayraklı doğurmak – yâni ağzıateşli
yeni sokaklar açmak yeni ayaklara yâni
tutup bir ucundan çevirmek kentleri kentlere ve herşeylere
yâni herşeyi yerliyerine koymak
öfkeyi yerliyerine
aşkı yerliyerine
yönleri yerliyerine koymak
dirileri çiçeklere denizlere ve gökyüzüne
[çoğaltmak
yoksa çok ölürsünüz
yalvaççа noktalıyorum çok ölürsünüz
bu bardak taşar birgün – çok ölürsünüz
sosyalist köşebaşlarında bizanslı orospular
köstebek yuvalarında jet gölgeleri
alfabelerde hırsızpolis
yâni çok ölürsünüz – yıkayın kirlileri
ışıklarla oynamayın çok ölürsünüz
kalmayın bu yönlerde – çok ölürsünüz

birşeyler yapın diyorum – beni dinlerseniz
uzamaz bu kirliler ben böyle çok ateşsem
yâni siz atsaniz viskiyseniz saraysanız körseniz yâni
yâni bu demek.

bugün yenilgilerden söylemek istiyorum
bugün ayrılıklardan söylemek istiyorum
kan göllerinde boğulan yaldızlardan
büyüten durgunluklardan
bugün hep yarınlardan söylemek istiyorum
gülerken ağlamalardan
ozanca uyarmalardan söylemek istiyorum
bir kuş şakıyor ufkumda durmadan

hayır birşeyler yapmalıyım
suları öyle değil de böyle
kapıları öyle değil de şöyle
ama mutlaka – ve anlıyorsunuz
çok ölürsünüz – çıkarın güneşe yorgun yanlarınızı
yıkayın kirlileri, çok ölürsünüz

ey benim elibayraklılarım
yeni gözlerim yeni kulaklarım yeni seslerim
ey benim ateşağızlılarım
asın beni güneşe
kurtulun benden
yoksa
yoksa
çok ölürsünüz

bir sedef kayıktı capon denizlerinde
altın yaldızlı kürekleri
kimbilir kimlerin ellerinde
capon denizlerinde
yorgundu – sis çökmüştü – ak uçaklar kalkıyordu
[alanlardan
uzak kasımpatılar çiziyorduk üşümüş kâğıtlara
bayraklar örtüyorduk üşümüş çocuklara – ısınıyorduk
biz ne çocuktuk, ama ne çocuktuk, nasıl anlatmalı bilmem
poem caponez diyordu – ama nasıl anlatmalı bilmem
alaturka bir ölümdü, nasıl anlatmalı bilmem.
sular
sular hiç geri dönmüyorlardı

biz ne kırallar büyütmüşüz kiyo
ne kıral korkulara alkışlar!
kitaplar indirmişiz kiyo – sürülerle açlığımıza
sabahlar telliduvaklı geceler kanlıbıçaklı
biz ne kırallar yemişiz büyük kurtuluşlara
nasıl anlatmalı bilmem
alaşafakları söyler bayraklarımız

kiyo kiyo!
beni görmüşlüğün var mı hiç
kaç galeri kaç yitikkent kaç masal morluğu soğumaklarda
ölüler çiçek istemiyorlar kiyo
bu elleri hangi topraklar
ben eşsiz serüvenler delisi matakatakatuka
takdim ederim kendimi
aynalar paramparça kiyo
aynalar hiroşima
fincanımın üstünde ipincecik bir masal
alır beni götürür erguvan yelkenli gemim
güneyden taa güneyden bir yel eser kiyo kiyo
kakaolu muzlu bir yel
bilmem ki nerden gelir tokyo bulvarlarına bahar
yine yalnız saraylarda yine yalnız kırallar
yine capon denizlerinde bir sedef kayık
inanmadan ölmekse pek alaturka
nasıl anlatmalı bilmem
nasıl
nasıl
nasıl sevilir bu altınzincir
bu hergün ölüm
bu gökyüzü yas
bu yakın güneş
bu uzak fujiyama

bilmem ki nasıl
bilmem ki neresinden
bilmem ki kaç güvercin
kaç yürek
kaç kasımpatı
ve kocaman gülleri capon sabahlarının
harakiri karanlıkları

bilmem ki nasıl çizmeli bu yuvarlak sarıyı bu gergin
[gökyüzüne
ve bu ateş kelebekleri
aynalar paramparça kiyo
aynalar hiroşima

sular geri dönmüyorlar kiyo, sular hiç geri dönmüyorlar
koklanmıyor bu karanfil bir başka temmuzlarda
daha biz havamızı bile kullanmamışken
daha biz hiçbirşeyimizi kullanmamışken
safkan arapları tutup
kıral arabalarına koşmak
bir masal uğruna kiyo, bir hiç uğruna kiyo, ama pek
[alaturka
ama pek ortaçağlı
ama pek güvercinsiz
volanlar bilmez bunu kiyo
dişliler bilmez
raprapla bir yatakta gitmez bu kocaman sarı gülleri
[bu hızlı düşün
öyle ürkek ki kiyo
öyle kaygan ki kiyo
nasıl nasıl nasıl anlatmalı bilmem
ya nasıl kanamışız gencecik yerlerimizden
o hiç dönülmiyenin ortayerinde
sular geri dönmüyorlar kiyo, sular hiç geri dönmüyorlar

capon denizlerinde bir masal kayık
bir capon şarkısı tokyo bulvarlarında güneş
yine saray yalnızlıkları yine kıral uykularda başkaldırışlar
yine bayraklar örtülüyor üşümüş çocuklara
yine borular çalınıyor kiyo
yine sürülerle güvercin ellerimizden
tarlalara tezgâhlara denizlere birdaha dönememek
birdaha kafatutamamak bayram sabahlarına
oh kiyo
oh kiyo
oh benim yenik yanım
köle rengim
balinam
ben eşsiz serüvenler delisi matakatakatuka
ben hiç bitmeyen çığlık
aynalar paramparça kiyo
aynalar hiroşima

bir sedef kayıktı capon denizlerinde
altın yaldızlı kürekleri
kimbilir kimlerin ellerinde
capon denizlerinde

hayır, kastro istemiyorum, çek bir bira arjantin
nezaman davul duysam mışıl mışıl yaşlanıyorum
işvereni seviyorum, çok ortodoks güzel hırsız
ortaçağlı sokaklarda baremli dilenciler
gürültüyü seviyorum davulu sevmiyorum
nezaman davul duysam mışıl mışıl yaşlanıyorum

ısırganlı tosbağalı atomlu bir yaz öğlesi
çok kösnük az ingiliz biraz asil çok pragmatik
başka oluyor böyle ingilizli kıraliçelik
eskiden marşlar çalındıkça taylar kişnerdi içimizde
şimdi sünnet düğünlerinde domuzuna çingenelik
hayır, kastro istemiyorum, çek bir bira arjantin

tin tin eder tinimini amma da komik burcoybank
yataklar yakmış haspam fakatı yok tabancası var
öyle bir kan sarhoşluğu, tapınaksa garsonyer
kutsal mutsal kaşkariko, davul kurban alaturka
bu bulutlar ah ne güzel, ah ne güzel bu yaşamak
yataklar yakmış haspam fakatı yok tabancası var

o zaman başka değildi, mum yakardık davul aydınlığında
tüfekleri yağlardık, barut derdik karanlıklara
çocuklar birden büyürdü, ekmek olurdu cumhuriyet
diktatör derdik ördeklere, ah ne güzel ateşlerdi
ah ne güzel kurtuluş'tu ne güzel havafişekleri
davul çala çala eskittik o güzelim kurtuluş'u

günebakan akşam diyor birazdan sular kokacak
kocaman ölülüklerde minnacık insan müsveddeleri
davulu sevmiyorum, çok aptal az demokratik
hadi artık yum gözlerini hadi şeyim hadi şuyum hadi
[bitanem hadi
hadi benim etkafalım kuşkonmazım bismillâhım hadi
davulum kurusıkım cennetim cehennemim hadi
bak sular kokuyor artık, hadi artık yum gözlerini
devrim götürsün seni, hadi işte hadi ulan hadi işte ninni

gece balçık kokuyordu inceden
otuzdokuzuncu paralelde biryerde
mor üstüne direkleme bariton
hey anam – denizin altı gibi
hani şu direnmek de olmasa
camgöbeğinde bir kara nokta
yönlerin hiçbir önemi yok artık
bir gece sallanıyordu açıkta

o gece büyük kopuştu gördüm
köprülerin bıçak açmıyordu ağızlarını
ağaçlar çözülmüşlerdi uykularından
uykular çözülmüşlerdi
karaca gözleriydi ürkütülmüş
sürülerle karacalardı insanlardı
hey anam – ne de güzeldi doruklar
ne de güzeldi direnirken insan
bu sel gecesi olmasa kendimizi bulamazdık
delirmiş daluçlarını kahverengini
yeşili kırmızıyı maviyi bulamazdık
camgöbeğinde bir kara nokta

isterseniz o dalgadan da verebilirim
paraşüt dünyayı indiremez ki
balıklar sofralara sürüklenmişler
yaşamak olabildiğince dişi
iki şimşek arasında bir sellice düş
isterseniz yönleri de verebilirim
elele – isterseniz – ayrılmamacasına
hey anam – ne de güçlüydük birden
yıldızlar hep yukarda yukardaydılar
hani şu sözgelimi yukarda

dur gitme bekle biraz bu belki son buluşmamızdır
belki şimdi şuracıkta ama belki hiç bilmediğin
bir ezik kurbağadır ıslak betonda gölgelerimiz
rıhtımlara böldüğümüz bu çocuksu kurtuluşlar
dur gitme bekle biraz hem sonra belki de hiç
belki bir kamyon beni bir akşam gazetesine
belki sokak sokak beni aradıkların
belki bu son buluşmamızdır nellâ ah nellâ
dur gitme vakit yakın az sonra belki de hiç
belki de ben, ah nellâ, bu ayrılık hiç bitmiyecek

seni çeşmeler gibi şarkılara dağıtıyorum
renkler katıyorum seni, uysal biçimlerden alıp
kısraklara çiziyorum kavga arefesi günlere
dönüp kendimi vuruyorum bir akrep karanlığında
dişi bir isa gibi bakma bana çıldıracağım
düşersem esintime karanlığa düşersem
ellerim soyunursa uykusuz diriliğini
yüzünü yitirirsem bence güzel çizgilerini
düşsel ortamlar içinde bir silik bir anlamsız
yaşamak korkubabası, gelsin dinlerin cenneti
sana ben nellâ dedim, ah nellâ, belki de hiç

geceleri bambaşka bir adam oluyorsam
karışıksam kendimden yelimden kaçıyorsam
içimde anlamadığın bir beythofun fırtınası
ben bu fırtınayı yıllardır tanıyorum
yıllardır kendimi taştantaşa ama anlıyamazsın
bu beythofun fırtınası bu ölüm bu ürkünç
tarlalar var bu fırtınada fabrikalar umutlar
dilsiz anlaşmalar var erkekçe davranışlar
ben bu fırtınayı yıllardır yaşıyorum
yüzükoyun kentlerin alacakaranlıklarında

yıllar geçecek, sen böyle hep titriyerek bekliyeceksin
şiirlerim hiçbir zaman beni anlatamıyacaklar
yoksul bir kasabada yoksul bir kahve ocaklığı
ışıklı günlere yatmış yıldız ışığında köyler
tezgâhlarda ben dokunacağım nakışlarda ben
[uyanacağım
yorgun istasyonlarda yığın yığın tedirginlikler
ama hep yolda olacağım kendi yelimin önünde
yaşadıkça, adım adım özlemlerimi haykıracağım
belki çok gideceğim belki çok sürüneceğim
belki bu son buluşmamızdır nellâ ah nellâ
seni tuzundan özlemlerimin, bitmemiş şarkılarımdan
sana ben nellâ dedim, ah nellâ, belki de hiç

bu kasım bu çıplak beythofun fırtınası
şiirlerim hiçbir zaman beni anlatamıyacaklar

yüreğim sızlıyor bu roman iyi bitmiyecek
beterin beteri var diyenlere inanmıyorum
hep böylesi havalar besler fırtınaları
korkarım bu mavi ışık çabuk sönecek.
duymazdım durgun suların bezgin türkülerini
alışmak ölümün bir başka adıymış bilmezdim
bir yangınsonu yorgunluğu yakıyor avuçlarımı
bu rüzgâr kulaklarımdan hiç eksilmiyor
esirgenmiş bir dünyada müthiş yalnızım
geri dönsem bile ben artık o ben olmıyacağım
yüreğim sızlıyor bu roman iyi bitmiyecek

ben mısralarımı kerpiç gecelerinden çekmişim
beş numara lâmba kederi var mısralarımda benim
yitirmişim yıldız ışığında dost çizgileri
deli çizgi gözlerimi kör etmiş kör etmiş kör etmiş
göçmüş kıtalar üstünde kuşlar dönüyor garipsi
çığlıkçığlığa kuşlar dönüyor evcil ve tedirgin
gökmavisi bir türkü dolanmış yüreciğime
selsele yolculuklar tütüyor gözlerimde – neyleyim
insan demişim kitap yüzlü insanlar demişim gidemiyorum
kaderim kaderleri demişim allı'nın kızı
sen olmasan ben böyle uysal değildim
böyle uysal ve kırılmış değildi şiirlerim
bir yangınsonu yorgunluğu yakıyor avuçlarımı
yüreğim sızlıyor bu roman iyi bitmiyecek

yılandere ölüler yatağı helâlim ölüler
katran mazot bidonları paslı putreller
kargalar üşüşmüş ahmedo'mun ellerine kargalar
ahmedo'mun düşlerine yılan çiyan doluşmuş
garipler mezarlığı doymamışlar dünyası
yıkılası karakuşak kurudere sırtları
ahmedo'm bir yaz bulutu bir varmış bir yokmuş.
fenerler titreşiyor bıçaklanmış türkülerin gözbebeklerinde
vinçler beni balçık gibi akşamlara bindiriyorlar
sen olmasan şu sabahlar olmasa
şu benim büyük büyük susamışlığım
bu mızmız takvimi bir solukta susturacağım
yılandere ölüler yatağı helâlim ölüler

rüzgâr gibi bir ağustos geçti ellerimizden
meyvalar bizi balrengi günahlara çağırıyorlar
biryanda yaşanmamış günlerin hırsı
biryanda boşa geçen gecelerin acısı
malûm o dramın en güzel perdesindeydik.
ağustos şarap olmuş, kanımıza akmıştı
göçmüş kıtalar üstünde kuşlar gibiydik
duracak vaktimiz yoktu bitmiştik
her gören didik didik bizi denetliyordu
biz kendi derdimize düşmüştük

orda da akşamlar olacak allı'nın kızı
kanlı mendil gibi ağustos akşamları
şu benim çektiklerimi görmiyeceksin
belki yanında başkaları olacak
belki düşlerine bile girmiyeceğim.
gün oldu acıların şiirini yaşadım
gün oldu zehir gibi yokluğunu yaşadım
bana sen ne diye duyurdun yalnızlığımı
ne diye gurbet gibi mısralarıma sindin
dokunsan parmaklarıma tutuşacağım

yine ağustos gelse elele versek
sen anandan kaçsan ben yalnızlığımdan
yeni yoldan sazanlı çaydan geçsek
güneşin bahçeleri emzirdiği saatta
susamışlar aşkına, kandım diyesi
uzun uzun öpüşsek
yine ağustos gelse kovulsak cennetimize
şantiye hiç durmadan ötse bağırsa
lâzoğlu büyükharflerle sövse işçilerine
damlarda kaysı yarsalar rumeli göçmenleri
dillerini sevdiğim kıvırcık dillerini,
ıssız bahçelerden geçsek unutulmuş sokaklardan
çocuklar mavi mavi gülüşüp kaçışsalar
bir masal dinler gibi sessizliği dinlesek
kendimizi dinlesek köklerin çığlığını
seni kollarıma alsam, yine yumsan gözlerini
yine kapışılsa yavrum, batan şehrin hazineleri
biz yine kendi derdimize düşsek

yere batan şehrin tek yalnızıyım
yüzyılın ağrısını anlıyarak çekiyorum
ekmeğime barut sinmiş bulanık özgürlükler
tepmişim rahatımı boynubükük mutluluğumu
yaşıyorsam erkekçe yaşıyorum
istemem sarmasın yumuşak duygular susuzluğumu
geceler bıçak bıçak böğrümde yatsın uyusun
kaderim kaderleri demişim allı'nın kızı
ellerimi kemirmekten memnunum
düşün ki coğrafyanın en güzel yerindeyiz
en güzel günlerinde gençliğimizin
ölümden ötesini aklım almıyor
beterin beteri var diyenlere inanmıyorum
istesek cenneti kurtarabiliriz.
ben bir ışık için tepmişim rahatımı
ellerimi kemirmekten memnunum
bu güleç yüzlülerin bu acı türkülerini
bu yoksul yerleri anlıyarak seviyorum
delice anlıyarak allı'nın kızı

anlatmak istedikçe herşeyi birden yitiriyorum
bir kutupyıldızı bir ben bir dinmeyen ağrılarım
yapayalnız kalıyorum birden güzelim
ve müthiş ağlamak istiyorum

gecenin kanatları kırık bir saatı var bilmem bilir misin
ölüm korkusu alkol gibi yayılır damarlara
sakın o saatta sokaklara çıkma
denize bakma
karanlığa
yıldızlara bakma sakın
o saat
işte güzelim o saat
ölüm, o ateşkuşu
ölüm, o mavidüğüm
denizkızlarının türküsünü söyler

ben yalnızım
orkestrada kırık bir saz
kanayarak koşan bir kurt
yüreğim dağbaşında unutulmuş vakur bir bayrak
yırtılırcasına
bir kutupyıldızı bir ben bir dinmeyen ağrılarım
çiftleşen kuşların böceklerin insanların yalnızlığı
ve müthiş ağlamak istiyorum

AZİME'Lİ TEMMUZ BİLDİRİSİ 1

benim yalnızlığım başka – dinamit bilmiyor kimse
hiçkimse bilmiyor havaların neden oynadığını
bu durgunluk arefeyse, ey selyelim, barış bakışımı
[hiçkimse
susuz köprü bilmiyorlar – bilmiyorlar grevci çoğalmışlığı
çocukların tohumların anaların çoğalmışlığı
acıyor gözlerim ey tükenmiyen
benim yalnızlığım başka – dinamit bilmiyor kimse
hiçkimse giyotin karanlığını
susmaları susmaları
hiçkimse
bir damla kan kaldığını o masmavi güneşlerde– delireceğim
bütün kırmızıları birden kullanıyorum

'ben bu mektubu sana yazabilir miyim şimdi'
'acıyor gözlerim'

acıyor gözlerim acıyor gözlerim – anlamıyorlar yakın
[uzaklıkları
hiçkimse – hiçkimse – dinamit bilmiyor hiçkimse
ey çocuklar ey çocuklar elibayraklı çocuklar ey
korkunun döllenmediği günlerin çocukları ey
sürtüne sürtüne kızarır şafak
ve yıldızlar uzak değil
zincirler korkak
diş diş ağrıyor etlerimde bir alacavaktin son
[çırpınışı
yetkin elma – tükenen su – ve çocuklarla
[büyüyen ölüm

ben bu mektubu sana yazabilir miyim şimdi – temmuzum!
sızlıyor sensizliğim ey tükenmiyen – sen temmuzu
[kavuşmaların
yârim benim atım benim suyum havam eşkıyalığım
gün döner sular durulur eskir ne varsa güneş altında
eskir ne varsa en tapınılan ey tükenmiyen
sevmek hep yeni
sevmek hep yeni
sevmek hep yeni
'ben bu mektubu sana yazabilir miyim şimdi'
'acıyor gözlerim'
acıyor gözlerim ey tükenmiyen – köprüleri susuz
[göremiyorlar
benim yalnızlığım başka – dinamit bilmiyor kimse
hiçkimse
hiçkimse

yolumun üstünde bir top temmuz– sen ne çok sevilgensin
ey tutsak kırmızım benim, emzikli dalım, kavgabayrağım
[ey
anamın toprak ağırlığı, yaramın dişikurdu, sabahım
sen ne çok temmuzsun ey tükenmiyen – ey benim
[köprülü suyum
diri yanım, susuzluğum, mapusânem, zincirim, kızgın
[arafem benim
yanıyor yumruklarım susmaktan
içimi susturmaktan karanlığı boyamaktan
ve gözgöze serpilip gelişenle
hiçkimse

hiçkimse bilemiyecek yörüngede neden temmuzlar
[tutuştuğunu
suya süren kısrakların al susuzluğunu
geceleri mektupların acılığını
ölçülerin hiçliğini hiçkimse
içkilerin yenikliğini
hiçkimse bilemiyecek
hiçkimse

benim yalnızlığım başka – dinamit bilmiyor kimse
'kızılırmak gibi dağlar başında'
dağlar başında gibi bir kızılırmak
hiçkimse
hiçkimse
hiç

gözlerine baka baka eşkıya olmak

bir sen eksiktin sarıyıldız hoşgeldin
geç bakalım karşıma benimle içer misin
ağlar mısın içince burnunu çeker misin
gözyaşların yakabilir mi dudaklarımı
ama neden titriyorsun öyle sarıyıldız

bak ben su taşıyorum ince elekle
iğne deliğinden dünyayı geçiriyorum
bak ben aklıma uyup böyle sarıyıldız
durmadan aklımı şaşırıyorum
sen beni kaçıncı binden tanıyorsun ki

hadi bana çelikmavisi bir gece getir
hadi dostlukları tek tek koparıp getir
alnımdan öp beni e mi, yitik sıcaklığımı getir
gençliğimi çılgınlığımı deli günlerimi getir
ne o sarıyıldız sen de mi ağlıyorsun

beklerdi tohum
beklerdi tohum
beklerdi tohum upuzun karanlıkta – sen yoktun
öfkemi mermer mermer – öcümü çocuk çocuk – çıldırttım
[kırmızıları
bir başka parlardı yoğun karanlıkta ışıklar – sen yoktun
bütün kapıları birden zorlamanın o korkunç güzelliği
o korkunç büyümesi ellerin fitillerde – sen yoktun
benim aşkımda o vardı

evrendi nasıl
evrendi çelikmavisi
grev grev ateş ateş büyüdüm ülkelerce
yepyeni bir öfke doğurdum kalabalık özlemlere – sen
[yoktun
uff ne kötü kullanmışlardı ah ne güzel gözlerini – ölümdü
sana değip değip durdum o sarhoş yörüngede – sen
[yoktun
bilenirdi türkülerde en soylu ayrılıklarım – sen yoktun
benim aşkımda o vardı

soğuktu yeşillerim
soğuktu temmuzlarım en bayram gülmelerimde bile
kar yağardi sabah çaylarıma – sen yoktun
sofralarda ekmek diye öpülürdü altın dişleri ölülerin
adını söyletmiyorlardı ölüm gibi özlenen şeyin – sen
[yoktun
ölümdü sabah vardiyaları – öfkemi demir demir - sen
[yoktun
bütün dillerde sana varmak – bilemem bilemem
benim aşkımda o vardı

ben hep koşan atları sevdim soluyan lokomotifleri
benim aşkımda çelikmavisi gagarinli uzayların
toprak nasıl sancılanır ağaçlar nasıl gerinirler çiçeklenirken
kurşun nasıl ıslık çalar diş nasıl gıcırdar karanlıklarda
alabalık nasıl ölür o kendi sularının kıyıcığında
bilemem bilemem – sen yoktun
ateşler yanardı biryerlerde yepyeni biçimlerde yanardı
benim aşkımda o vardı

söyle ey anamın en güzel kızı söyle
sular nasıl kaçırılır, kuşlar nasıl susturulur
nasıl sığar şu koskoca evren daracık zindanlara – söyle
balçık balçıktı o narçiçeği çağı çocuklarımın
karanfil olurdu yakalarda bacımın kanlı gözleri
demir nasıl paslanırdı sıcacık bileklerde – bilemem
bilemem ey anamın en güzel kızı bilemem – sen yoktun
benim aşkımda o vardı

sen geldin
bâdem çiçek açar gibi geldin, düşte sever gibi geldin ey
[kavgabiçim
yepyeni bir düzendi gelişin, yoluna başkoyduğum
[ülkemdin
eskidi birden kentler, eskidi gökyüzünün çok uzaklığı,
[eskidi hep
öldü bakkal, öldü bakkalbiçim, öldü bakkalbiçim aşk
bu senin gözlerindi ey benim ülkem – arılar oynaşan
[içinde
bu senin duruşundu ey kavgabiçim – en haklı silâh
[güzelliğince
güneş gibi acımasız, toprak gibi unutkan, tohum gibi
[umutlu
sen geldin ey benim özlemim ülkem, kadınım
[devrimbiçimim
yıkıldı ölülerin öğlesonu sarılıkları

sen geldin
eskidi biryerleri zamanın, eskidi gözleri kadınların –
[sen geldin
evler eskidi birden – eskidi evimsilerde kölemsi yalnızlıklar
bayramlar eskidi gülüm, derinlikler eskidi – ve pişmanlıklar
eskidi yatakbiçimlerde iğreti ikililer – ve çok çok
saksılarda çölbitkileri, salonlarda kartpostal mutluluklar
eskidi maskelerin sırıtan düşmanlıkları – ve nice yazlar
oh ne güzel yeniden – bu senin güzelliğin ne demek
sel ne demek azime'm, savaşlara durmak ne demek,
[güzel ne demek
sen geldin ey benim kadınülkem – yepyeni ufuklar geldin
dürülü bayraklarım güldü gülüm – sen geldin
kutuplarım değişti

bir horoz öter biryerlerde bir horoz bir horoz bir horoz
[daha
bir ateş yanar biryerlerde bir ateş bir ateş bir ateş daha
bir yumruk sıkılır biryerlerde bir yumruk bir yumruk bir
[yumruk daha
düşer barış cemreleri sabah çaylarımıza
biter kahpelik
biter bu gökyüzünün çok uzaklığı

sen geldin ey anamın en güzel kızı – yaşamak geldin
bâdem çiçek açar gibi geldin, yürek sızlar gibi geldin –
[sen geldin
al beni kankırmızılardan vur beni kankırmızılara
dürülü bayraklarım gülsün gülüm, kutuplarım değişsin ey
[benim ülkem

bitsin bu zulüm
bitsin bu zulüm
bitsin bu zulüm

sanki dünyada ilk şafaktı kollarımda uyanmaların
o büyük barışa bir adım kala

KUYU

ağardı dağların dorukları
kuyu karanlık
sesimi duyuyor musun
kuyu karanlık

adım adım perçin perçin yürü gel
kökler nasıl yürürlerse karanlıkta
herzaman her çağda, anlıyor musun
kuyu karanlık

böyle pis böyle kara böyle korkulu
aydın özlemlere karşı
nedendir biliyor musun
kuyu karanlık

inanma el değil kuyruktur uzanan
yalancı şafaklar vardır inanma
nasıl uyuyorlar görüyor musun
kuyu karanlık

değer mi boyunbüküp elbağlamağa
çıkaran olmasa da
bekler nice kuyularda nice yusuflar
yiğitlik dayanmada

kuyu karanlık
kuyu karanlık
kuyu karanlık

akşam diyorsak herhalde akşam değil bu, sabahsızlık
bir yaralı geyik gözleri iş yeniği ellerimiz
yalanlar beslene beslene öfkeler bilene bilene
her şafak bir yontmataşla dağlardan getirdiklerimiz
susmayan ölülerle birçizgide açlıkaçlığa

bir zaman uğuldar büyük nehirlerin ölü yataklarında
yağmur kuşları anılarla biryönde savrulup gider
dal düşer uykusundan ak düşer körpelere sular çökelir
yetim istekler ağlaşır en kuytu gözbebeklerinde
en kuytu gözbebeklerin liman gecelerinden gelir

ben bu taşları sana yonttum bu ilkel göğün altında
bir bir uyandırdım allahları en uzaktan en karanlıktan
yasakların buruk çağrısı büyütür kuşakları geleceklere
büyütür dirençlerimizi durmadan kısır alışkılara karşı
uyan da gözlerime bak uyan da fırtınamı dinle

barut yakıyorum kent kent, çıkamıyorum tedirginlikten
bu çoğul yalnızlığım bana taş yontturuyor karanlıklarda
tutup kitaplara dolduruyorum çığlık çığlık kördüğümleri
üçer beşer kırıyorum yalınkat yaşantıları meyhanelerde
hep uzak yağmurları düşündürüyor bana nedense gözleri

nasıl bırakılır bu kavga nasıl geçilir bu köprülerden
en tatlı yerinde bir damla güneşten bile yoksun
bir yaralı geyik gözleri değişken duvarında zamanın
nasıl soyunulur hiçliğe nasıl uzanılır çırçıplak
nasıl vazgeçilir nasıl, en tatlı yerinde kavganın

çağlar geçiyor duyuyor musun, gölgeler karmakarışık
sızlayan çocuk yanımız ilk gül güzelliğiyle biryerlerde
kimbilir nerde biter bilmeden bulup başladığımız
bir masal uğultusudur uykularda bile dinmeyen
mihrican dokunur üşürüz turnalar geçer ağlarız

SİVAS SABAHI

eylülün
bulanık bir çay gibi ekime aktığı gündü
yine yaşlı değirmenler yine mazılar çığlık çığlık
yine bir akşamdı sivas çarşısında
yine akşam taşıyorlardı ıslak sivas çarşısına kağnılar
sanki gülerken vurulmuştuk sanki akşamdık
sanki bir savaş ertesiydi durup yaslandığımız
ay altında kerpiç ve kül
ve ağıt
namlular yılansırtı meneviş
tren düdükleri yakın uzak yabanıl
ben bu gözleri bir ali galip'te gördüm
kurtuluş'un bir sayfasında
sinsi
hain
şımarık
ve daha
içimde sivas sabahlarının o delikanlı gerinişi
sırsıklamdık

ben bu gergin havaları herzaman sevdim
bu bir kurultay havasıdır bir abdurrahman halayına
[duruştur bu
sığamadım gecelere
sığamadım türkülere
sığamadım kadın sesinde anadolu akşamlarına
onlar
o kaşları yıkık
çakmaktaşı gibi kuvayı milliyeciler
mustafa kemal şafağının kıyısında öylece duruyorlar
yüreklerinde katıksız güvenleri
yalın yüzlerinde haklı öfkeleriyle
öylece duruyorlar
dimdik
ve apaydınlık
sığamadım toprağımda kar aklığına
sığamadım delikanlı içkilere yaylamda
sığamadım nakışlarla boğulan gözyaşlarına
ben bu gergin havaları herzaman sevdim

bak yine barut gibiyim sanki kurultaydayım
sanki kulaklarımda sömürge sinekleri
oysa sivas çarşısındayım gözlerime yağmur yağıyor
namlular yılansırtı meneviş.
sen bir hüzzam makamından akşama bakıyorsun
menekşe gözlerinde uzak bir acının ince buğusu
külrengi bir tango seni uykulara çekiyor
ya bir roman kahramanısın ya da bir paris yolcusu

bu akşamlar hep böyledir karakuş gibi iner yukarlardan
fabrikada sokakta perdeler arkasında vurur insanı
bu akşamlar hep böyledir, ben işte hep böyle götürülürüm

beni heryerde görürsün adres kullanmıyorum
bayrakları severim, tutsaklığa yumruk gibi savrulan
[bayrakları
insanları severim, haksızlığa yumruk gibi sıkılan insanları
kötüler ali galip'seler ben kuvayı milliyeciyim
yüreğimde doludizgin bir kardeşlik özlemi
o şafağın kıyısında yine dimdik beklemekteyim

bir sivas sabahı var ki onu sonra göstereceğim

DİNAMİT KAHKAHASI

alttan bakıyorum dünyaya
taban ağır
taban sancılı
taban kızgın
ve kalabalık

alttan bakıyorum dünyaya
bir ilkbahar kokusu ellerin öfkesinde
toprakta suda havada bir bambaşkalık
ölü buyruklar dökülüyor telsizlerden
çoksesli bir ölüm gibi ayrılık

alttan bakıyorum dünyaya
sözde yalan kurallarda pişmanlık
bir örümcek sabahı sabahların kapısında
yukarda en yukarda korku piramitleri
yukarda en yukarda soyubitmiş bir kahkaha
çocuklar doğup doğup düşüyorlar tabanın
[karanlığına
yumruklar sıkılıp sıkılıp tabanın karanlığına

alttan bakıyorum dünyaya
biryerlerde bir emekçi kırbaçlanıyor
ışıklar yarıp yarıp tabanın karanlığına
milyonlar milyonlar tabanın karanlığına
şiirler şarkılar tabanın karanlığına

alttan bakıyorum dünyaya
biryerlerde bir aydın susturuluyor
matematik fizik kimya tabanın karanlığına
umutlar düşler tabanın karanlığına
biryerlerde bir kadın
öpüyor erkeğini ağlamıyarak
öfkeler özlemler tabanın karanlığına
ağıtlar acılar tabanın karanlığına
ve alttan bakıyorum dünyaya
taban ağır
taban sancılı
taban kızgın
ve kalabalık

ey sonbahar kızıltısı
ey çocuk kitaplarındaki ay
eski savaş anıları ve kapanık yaralar ey
kalın öylece

uyutulmuş açlıklar – şafak kuşları – birdenbire özlemeler
anmalar anılmalar – ve ey büyük yanılgı
ey kendi ölümünü karnında büyüten düzen
mutlu günler anası ey koca kofluk
kalın öylece

ooooh
nasıl da özlenirmiş temmuz güneşinde kumsallar
nasıl da güzel olunurmuş doyunca giyinince yununca
oooh ne güzelmiş günlerin bayram bayram gülüşü
ne güzelmiş sokaklarda dimdik yürümek

buğdayın pirincin mısırın en güzeli
böyle de aç olunmaz bre
pamuğun ketenin ipeğin en güzeli
böyle de çıplak olunmaz bre
elimi sallasam aya dokunacağım
böyle de yuvasız olunmaz bre
vurmuşlar sesini vurmuşlar rengini vurmuşlar sevinçini
[güzelin
salmışlar ortayere korkuyu din yerine
böyle de insan olunmaz bre

çocuklar doğup doğup düşüyorlar tabanın karanlığına
yumruklar sıkılıp sıkılıp tabanın karanlığına
bir kadın öpüyor erkeğini başkaldırmalara
kadınlar erkeklerini başkaldırmalara
toprakta tohum başkaldırmalara
çarklar volanlar başkaldırmalara
biryerlerde bir silâh gülüyor patron patron
ağıtlar düzülüyor başkaldırmalara

alttan bakıyorum dünyaya
yukarda en yukarda sömürenler saltanatı
silâhlarla kilitlerle duvarlarla ayakta
yukarda en yukarda iskeletler ayakta
aynalardan aynalara sarhoş sallantı
bir altın diş bir ak karanfil
ve insan etine gömülü tırnak
ey kendi ölümünü karnında büyüten düzen
ey koca kofluk güzel çelişki
kalın öylece

alttan bakıyorum dünyaya
hiç böyle güzel olmadı dünya
daha ne güzel olacak kimbilir
kimbilir ne ağıtlar ne güzel ağıtlar yakılacak kızlara
[oğullara
ve kimbilir ne güzel ağıtlar kalacak bizden
pırıl pırıl yarınlara
kimbilir

durmadan durmadan büyütmek yuvasızlığı
durmadan durmadan büyütmek ekmeksizliği
durmadan durmadan büyütmek ezilmişliği
denizi yaşamamak
kuşları yaşamamak
ormanları ülkeleri kentleri yaşamamak
hızları ezgileri boyutları yaşamamak ey
insanları yaşamamak
ve işte taban ağır
ve işte taban sancılı
ve işte taban kızgın
ve kalabalık

ey silâh
ey silâhı yapan el
ey silâhta şaşkın doğrultu
köleliğin tutsaklığın hiçliğin anası ey
duru göller nasıl şakırsa türbinlerde
ışık nasıl delerse kör karanlığı
toprak nasıl beslerse tohumu
bilin öylece
bilin öylece
bilin öylece

alttan bakıyorum dünyaya
susarak haykıranların öfkesiyle haykırıyorum ey emekçiler
ey denizi tarayanlar
ey toprağı işleyenler
uzayı kulaçlayanlar ey
vurun açlığa
vurun çıplaklığa
vurun yuvasızlığa vurun
vurun ki ışısın tabanın karanlığı
vurun ki yıkılsın kötülükler saltanatı

kollarını o biçim kavuşturma, kötü çok kötü
acır gibi bakma yüzüme yoksulluğum büyüyor
aç şu perdeleri nellâ aç nellâ uykum geliyor
kır şu camları nellâ kır nellâ boğulacağım
yapraklar kokunca bir
sular yorulunca bir
sızılar gencelince
bil ki birbaşımayım
bil ki kaçıp kurtulmak
bil ki sayısız
kötü çok kötü

sessizliği sevmiyorum sustur şu çığırtkanları
ben bu bulvarları güzel günlere götüreceğim
bırak ellerini ellerime mutluluklara götüreceğim
dalgınım kırıkdöküğüm bu düzenler beni böyle
uzaklar konuşunca bir
anılar tutuşunca bir
kollarım öksüzleşince
bil ki dolaşıp düşmek
bil ki kendimden öte
bil ki karışık
kötü çok kötü

bu karanlık sürdükçe kendimizden kurtulamayız
sığmıyor sığmıyor sesim bu yorgun biçimlere
çözdüm suları, bıraktım kısrakları, ardımsıra yıldızlar
onüçüncü burçtan beni gecelere dağıtacaklar
acılar bağrışınca bir
şarkılar susunca bir
ninniler tükenince
bil ki ben
bil ki çok yakın
bil ki apaçık
kötü çok kötü

hep aynı köşede karşılaşırdık
gözlerini koyacak yer bulamazdın
ne güzel çekingendin titrerdim
çantan sefertasın eldivenlerin
gitmek istemezdin ama giderdin
mavi bir otobüs seni alıp giderdi
bir sen kalırdın kent silinip giderdi
ayaklarım dolaşırdı düşmezdim
saata bakardım hep yedibuçuk
yumruğumu kaldırıp bağırasım gelirdi

bu hiç sevmediğim kupkuru kentin
nasıl da bağlandımdı akşamlarına
beşbuçuk en sevdiğim saattı
kaldırımlarda ışıkları severdim
kabarık saçlarıma kar yağardı
kar güzeldi herkes herşey güzeldi
durakta bir ben bir yelpikli kestaneci
postacının pikabında bizim şarkımız
berberin kanaryası bizi öterdi

arabalar geçerdi renk renk çalımlı
en güzeli seni getiren otobüstü
maviydi yumuşacık bir yamuktu
lâstikleri kadifeden sanırdım
beşbuçukta seni alıp gelince
otobüs dolusu gözlerini görünce
gecelerim gibi gözlerini görünce
oteldeki yatağım kahvedeki masam
ıssız sokaklarda ayakseslerim
kaldırıma oturup ağlıyasım gelirdi

ikimiz de yalnızdık bunu saklıyamayız
çalışmak zorundaydık dağılamazdık
evsiz edemezdik yüreğim sana yetmezdi
hem belki hep senin olmıyacaktı
geceleri kapımızı çalınca korkuların
yoksul pencerende zavallı sardunyalar
ben kendime kıydım kurtulamadım
sen kendini yaktın daha kötüsü
sana son yazdıklarımı okuyabilsem
ah bir okuyabilsem, ağrımı duyabilsen

o durakta neler kimler ağlamıyor ki

hâlâ o şarkılar çalınır mı sevdiğim caddelerinde
heykellerine yağmur yağar mı yine geceyarıdan sonra
o kız hâlâ bekliyor mu kucağında karanfiller
yalnızlığı şarap diye içenler var mı
hâlâ o şarkılar çalınır mı rezil sokaklarında

akşamın en güzel saatında gelin
elüar getirin malro getirin şarap getirin
bir tek karanfil getirin yarıaçmış
dilsiz çocukların gözlerini getirin
çırak ahmet'e gidelim kolkola
ahmet bizi ışıl ışıl sabahlara götürsün
ahmet
o ne şeker çocuktur o

uzakdoğu okadar uzaktı ki
ölüm okadar yakındı ki uzakdoğuda
uçaklar yıldız gibi kayıp giderlerdi
gemiler gökkuşaklarından öyle masallara
anlaşılmaz bir acılık tayfaların yüreklerinde
şarkılar çocuk oyuncaklarından da beterdi
ahmet'in gözleri okadar sıcak
ahmet'in gözleri okadar uzaktı ki ölüme
gerisini balıklar anlatacak

gecenin en güzel saatında gelin
isterse çamur yağsın batalım
lâmbaları körlere bırakalım
o şarkının çalındığı yere gidelim
çırak ahmet isterse hiç gelmesin
çırak ahmet zaten hiç gelmiyecek
içelim körkütük taşlara yıkılalım
maviköşe'de şafak sökünciyedek
bekliyelim çırak ahmet'i ölünciyedek
isterse o bizi hiç beklemesin

yıllar ne çabuk geçti böyle
orhan veli sokağında ahmet'in penceresi
yarım şarkılar gibi kalmışlığımız

bir bardak şarap içtim bir avuç yel bir beter akşam
gözlerini özlemlerimi yalnızlığımı içtim
yine bahar geldi ha, yine sular bulandı ha?
bir bardak şarap içtim bir on yıl tükettim ha?
bir ah geçti bir of geçti bir esim yel bir içim su
vay anam vay

hadin ne duruyorsunuz paylaşsanıza korkularımı
acımı açlığımı öcümü paylaşsanıza
nerden bilirdim gözlerime böyle kan oturacağını
ağaçlarla sularla kuşlarla birlik coşacağımı
tanrılar yarattım karanlıkta korkunç yalnızlığımdan
bir bardak şarap içtim yoksul bir akşam içtim
istanbul'da ankara'da gürün'de içtim
uslu delilerle dizdize, kafataslarından içtim
kan içtim kin içtim ipsiz çılgınlığımı
bir ah geçti bir of geçti bir esim yel bir içim su
vay anam vay

bu dişlerim dökülecek bu gözlerim soğuyacak ha?
suyum acıyacak ha, ekmeğim bayatlıyacak?
demek birgün demek ben demek hepimiz
vay anam vay

BİL Kİ BU SENSİN

başımsın başeğmiyeceğim
gücümsün darmadağın
savaşıyorsam dişimle tırnağımla
bil ki bu sensin

ölmek öylesine kolay ki
utanıyorum
yaşamak öylesine zor ki
utanmıyorum

dönsek de dursak da sonuç değişmiyecek
o ışık hep ilerde biryerde
kutsal yerimiz ağrıdıkça özlenecek
gökyüzünü sessizce bölüştüğümüz

bil ki bu sensin

yapıp yaratanların o büyük adlarıyla başlıyorum –
[merhaba!
yüreğimde bahar taylarının delişmen çarpıntısı
hadi koçum hadi yiğidim hadi gelinim hadi
sevmek yapabilir bu dünyayı yenibaştan
yeniden bölünebilir bu güneş gözlerimize
hadi koçum hadi yiğidim hadi gelinim hadi

dağlarda duyulur – gece büyük büyük esnerken
[yalnızlıklara
bir şarkı söyleyip çoğalmak yığınlarla
çoğalmak ekinlerce ormanlarca sularca ve direnmek
[karanlıklara
kafatutmak korolarla
yine içim kalabalık
yine içim doğurmaklı
ey düşleri yaşamlarından büyük barış savaşçıları
haykırıp çıkmak karanlıklardan

toplayın meyvaları açın sofraları bir bir kardeşliklere
çocuklar güldürün çocuklar, akarsularca
ak elleri pırıl pırıl hünerli
ak elleri öpülesi çocuklar
süpürün öksüzlüğü yeryüzü sokaklarından
yine içim kalabalık
yine içim doğurmaklı
sizi ben hangi savaşlardan sorup öğrenmeliyim
ey düşleri yaşamlarından büyük barış savaşçıları

yeniden şaşmak güneşe, yeniden boyunkırmak kutsal
[ağrıya
oluşmak yeniden anakarnında gibi
hadin kardeşlerim hadin
silkin meyvaları yeni bayram sabahlarına
doldurun caddeleri ölümsüz adımlarınızla
biraz daha biraz daha biraz daha yükseltin seslerinizi
kurtulun bu yalınkat sızlanmalardan
ey düşleri yaşamlarından büyük barış savaşçıları

hersabah yeni bir onbeşe doğurur bir ana beni
her yeniden doğuşta buruk bir tatla yeniden başlar
[yüreğim
yüreğim benim
koca motor
yabangülü
hasan hüseyin
dünya güzel insanlar iyi yaşamak kat kat güzel
öyle çocuklarla elele yanakyanağayız ki
öyle sarhoşum ki insan olmaktan
vızgelir bundan ötesi

aklın karanlık köşeleri bir bir aydınlattığı çağda
soylu köpeciklerin kuşsütüyle beslendikleri çağda
bir bilgin öle bir sanatçı bir insan öle aç öle
üşüşeler ölüsüne leşçil yaratıklar gibi bir anda
kapışalar beynini gözlerini ellerini sıcaklığını
bir damla su gibi dağılıp gide o eşsiz anıları
aklın kördüğümleri bir bir çözdüğü çağda

kimsenin görüp göstereceği yok
yıkılmış bunak bir uygarlık düşünen başlar üstüne
taşlar antikalaşır ölüler kutsallaşır da
iğilen olmaz milyonların sürünen diriliğine
kim bilecek
kim duyacak
kim anlıyacak kim
çocuk gözlerimize inatçı karalar oturduğunu
çılgınca özlenen bir öpüşün ortayerinde

binlerce buçuk günü bir tek güne sığdırıp ölmek
akan yıldız gibi gelip geçmek bir günde
yüreğim benim
koca motor
yabangülü
hasan hüseyin
vızgelir bundah ötesi

benim masal uzaklığım
siz ne güzel aptalsınız
alkolik bekçi köpekleri
siz ne aptal güzelsiniz
yâni hep sizsiniz lütfen
benim masal uzaklığımda

bir çift gözdü minnacık
koskocaman şu yeryüzünde
uyyyy ne güzel aptalsınız
uyyyy ne aptal güzelsiniz
ezgili de üzgülü de süzgülü
benim yârim masalgülü gülücük
bir ekmek buldu minnacık
şu koskocaman yeryüzünde

minnacık gözün dünyası
ah ne cici buyruksunuz
ah ne fincan yıldız böcek
minnacık gözün dünyası
minnacık gözün dünyası yok
iki çengi bir dümbelek
benim sokak uyanıklığım
sizin masal uykularınız
siz ne güzel aptalsınız
siz ne aptal güzelsiniz

masala da masalı da masallı
benim yârim masalgülü gülücük
minnacık gözün tepesine
bir göz kondu kocaman
kocaman gözün tepesine
bir göz kondu koskocaman
koskocaman gözün tepesine
bir göz kondu koskoskoskoskocaman
ve kurtuldu demokrasi
ve kurtuldu insan
ve bitti rezalet
siz ne güzel aptalsınız
siz ne aptal güzelsiniz

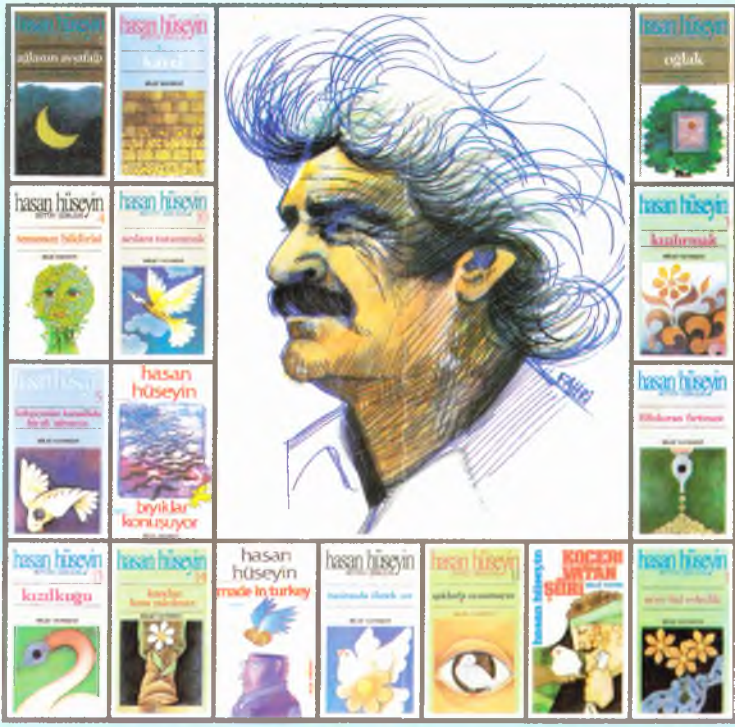
minnacık gözün dünyası
masala da masalı da masaldan
benim yârim masalgülü gülücük
vay ne güzel yumuşakça
vay ne güzel yasababa
minnacık gözün dünyası yok
yok işte sayınlı kokarcalar
minnacık gözün dünyası yok
masala da masalı da masaldan

koskocaman kocamandan
koskoskocaman koskocamandan
koskoskoskocaman koskoskocamandan
ve yâni en büyük koslukocaman
en büyük kooooosssskocamandan
aşırdı mutluluğu
aşırdı özgürlüğü
aşırdı güzelliği
kaldı ipek ve iskelet
kaldı kıral ve gürültü
kaldı alanlarda kırallı cenazeler

benim masal uzaklığım – ey benim yakınlığım
siz ne güzel aptalsınız ey kokarcalar
alkolik bekçi köpekleri
siz ne aptal güzelsiniz

ve koskocaman şu yeryüzünde
madam, şu koskoca yeryüzünde
koskoca şu yeryüzünde, bayım
dininiz imanınız allahınız adına
gümegitti minnacık gözün
gümegitti insancığın – ey benim sokak uyanıklığım
gümegitti ey sayınlı kokarcalar
kanından gözyaşından vererek
sevgisinden korkusundan vererek
kaygusundan tasasından vererek
vererek yâni vererek
kazandığı minnacık ekmek

masala da masalı da masaldan
benim yârim masalgülü gülücük
oh siz ve siz yâni ve siz
siz ne güzel aptalsınız
siz ne aptal güzelsiniz
oh siz ve siz yâni ve siz
siz ne aptal
yalan
güzel
benim yârim masalgülü gülücük

ALTINCI BASIM

ISBN 975 - 494 - 102 - 5
93 . 06 . Y. 0105 . 0544